

Nr 107.

Av herr **De Geer**, om utredning angående avveckling eller reducering av skogsstyrelsen.

Få tillsynsmyndigheter i vårt land ha från det praktiska livets män fått så många erkännanden för effektivitet och frånvaro av tyngande byråkrati som våra skogsvårdsstyrelser ute i länen. Ärendena ha avgjorts snabbt och utan onödiga formaliteter. År 1941 tillskapades en topporganisation för dessa styrelser, nämligen kungl. skogsstyrelsen. Vid tillfället rådde mycken tvekan om nödvändigheten av detta nya ämbetsverk såväl inom näringslivet som i synnerhet inom skogsvårdsstyrelserna. Då det likväl föreföll önskvärt att vissa frågor, som lågo under skogsvårdsstyrelsernas förvaltning, kunde dirigeras centralt och då kostnaderna för det nya ämbetsverket voro blygsamma, bifölls likväl förslaget av riksdagen ehuru utan entusiasm.

Vilka äro erfarenheterna nu nio år efter det nya ämbetsverkets start? Se vi först på kostnaderna, finna vi att den årliga utgiftsstaten, som i förslaget beräknades till 81 500 kronor, stigit till 370 600 kronor under budgetåret 1948/49. Verkets administrativa apparat befinner sig fortfarande i expansion, i varje fall äro inom verket krafter i rörelse som önska en sådan utveckling. För de enskilda skogsvårdsstyrelserna har genom topporganisationen tillkommit en hel del extra arbete. Stora krav ställas på rapporter och uppgiftslämnande, som draga personalen från det produktiva arbetet. Det bör icke erbjuda några svårigheter att övertyga sig härom genom att infordra yttranden från några representativa skogsvårdsstyrelser.

Att i vissa fall en central organisation kan vara erforderlig är lika önskvärt nu som för nio år sedan, men den behöver icke bestå av ett eget ämbetsverk utan kan anslutas som byrå till ett annat dylikt, exempelvis lantbruksstyrelsen. Alla äro överens om att vi böra begränsa statens utgifter där så ske kan. Då dessa visa en omiskännlig tendens att stiga genom expansion av den administrativa apparaten över hela linjen, bör det vara tacknämligt att göra besparingar i de få fall där så kan ske.

Jag vill uttryckligen betona, att vad här sagts på intet sätt får tydas som någon kritik mot dem som tjänstgöra i skogsstyrelsen. De utföra säkerligen de arbetsuppgifter, som föreläggas dem, på bästa sätt. Ej heller böra de drabbas av en avveckling eller reducering av styrelsens arbetsområde. En sådan bör genomföras successivt, och personalindragning kan ske i takt med den naturliga avgången.

Under hänvisning till ovanstående motivering får jag föreslå,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära en utredning, som förutser en avveckling eller en reducering av kungl. skogsstyrelsen.

Stockholm den 20 januari 1950.

Gerard De Geer.
